

П Р А В И Л А

о

О КАЖЊАВАЊУ УЧЕНИКА СРЕДЊИХ ШКОЛА

На основу члана 30. закона о средњим школама, потписани министар просвете и црквених послова прописује ова правила о кажњавању ученика средњих школа.

Члан 1.

Право кажњавања има сваки наставник у разреду у коме предаје.

Члан 2.

Наставници ће кажњавати ученике из свога разреда само за мање иступе.

Казне којима наставници могу казнити ученике јесу:

- а.) опомена,
- б.) укор,
- в.) писмени укор, и
- г.) стајање ван клупа (само за ученике нижег течаја).

Члан 3.

За поновљене иступе казниће ученике разредни старешина.

Разредни старешина може ученике свога разреда казнити сем горњим казнама још и затвором од 1—2 часа, по предлогу појединих наставника или из својих властитих побуда.

Члан 4.

За даље иступе или за јаче кривице ученичке кажњавање ученике разредно веће.

Казне *разредног већа* су:

а.) строг укор који ученику саопштава разредни старешина пред разредним већем,

б.) затвор од 3—4 часа,

в.) одузимање за краће или дуже време олакшица и права које школа пружа ученицима (забрана службења школском књижницом, одлучивање ученика од заједничких забава, излета и т. д.).

Члан 5.

Директор може казнити ученике сем мањим казнама (укором, затвором) још удаљењем из тога завода за једну школску годину (чл. 31. закона) или по предлогу разреднога већа или из својих властитих побуда.

Члан 6.

Ако ученик и даље буде грешио или буде учинио јаче повреде школскога реда казниће га професорски савет.

Казне *професорског савета* су:

а.) строг укор који ученику саопштава директор пред разредом,

б.) затвор од 5—8 часова,

в.) искључење из тога завода за једну или више школских година, и

г.) изгнање из свих средњих завода у Србији. Ова је одлука извршна тек кад је одобри министар просвете и црквених послова (чл. 31. закона).

Члан 7.

Казну удаљења из школе треба примењивати што је могућно ређе и само у случајима кад је потребно брзо одвајање ученика од школе.

Казну искључења треба изрицати тек онда, ако су по поправку ученичког владања или уредног похођења школе и цркве (тач. 4. расписа ПБр. 17.831/98) остале без утицаја све раније казне или ако би ученик учинио тешке повреде школског реда и дисциплине (дрскост, непристојност, непослушност, неморалност, лагање, коцкање, банчење, крађа и др.) или би се најзад, имао применити према њему чл 42. закона.

Казну изгнања из свих завода треба применити тек онда, ако би опстанак каквога ученика ма у којој средњој школи био нечастан или опасан.

У уверењу (сведочанству) стављаће се увек узрок искључењу или изгнању ученика.

Члан 8.

Сем опомене и укора које наставник или разредни старешина изрече ученику на само, све се друге казне одмах заводе у разредни дневник.

Члан 9.

Стајањем ван клупа може наставник казнити ученика само на свом часу. Ова се казна може поштрићи протезањем на два и три часа дотичнога наставника.

Члан 10.

Немарљиве и нерадне ученике (нарочито оне нижег течаја) може наставник задржати у школи и после свршених часова док лекције не науче или задатке не израде. Ово ће се сматрати као казна само у погледу вредноће и о томе водити рачун при оцењивању ученичке вредноће.

Члан 11.

Ни једна се казна не сме понављати више пута. Разредни старешина и разредно веће могу казнити ученике затвором само по два пута а професорски савет само један пут у току једне школске године.

Члан 12.

Уклањање ученика с часа може наставник учинити само у крајњем случају. Ова се мера може до-

пустити само онда ако би се иначе морао час прекидати. О овој казни наставник је дужан одмах после часа извести директора.

Члан 13.

О затвору и о свима казнама разредног већа и професорског савета, разредни старешина извештава родитеље или старатеље истога дана када је казна ученику саопштена.

Члан 14.

Затвор ученици издржавају само дању у радне дане и у време слободно од школских часова (најбоље четвртком по подне). Затвор од 6 часова може се (нарочито зими) издржати и у два маха, у размаку највише од недељу дана.

Члан 15.

Ученик не може остати у затвору онога дана, када му је казна саопштена; тада ће му се само одредити време затвора за који други дан.

Члан 16.

Сваки ученик добива за време затвора на израду писмени задатак од кога наставника или разредног старешине. Али задатак не сме бити толики да ученику не преостаје времена и за спрему сутрашњих лекција.

Члан 17.

Ученици разних разреда не могу бити заједно затворени.

Члан 18.

Наставник на чији је предлог ученик кажњен или разредни старешина дужни су бар један пут походити ученика за време затвора. Што је више ученика у затвору, надзор мора бити све јачи и чешћи.

Члан 19.

Ако би ученик напустио школу да би избегао казну, неће му се издати уверење, (сведочанство), све док казну не би издржао.

Члан 20.

При давању оцена о владању, разредно ће веће водити рачуна о изреченим казнама. Али се свака казна може сматрати као да је није било, ако је се ученик одиста поправио.

КПбр. 14.699.

20. Децембра 1899 год.
у Београду.

Министар
просвете и црквених послова,
Андра Ђорђевић С. Р.